

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/212/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214284
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217214284.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: X. V., nar. XX.X.XXXX, bytom D.. M. Q. XXXX/XX,E. C., o zaplatenie istiny 1.214,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8. marca 2018, č.k. 6Csp/150/2017-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a IV. r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 305 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.6.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), konanie v časti o zaplatenie 283,33 eur s príslušenstvom zastavil (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca, pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, sa žalobou zo dňa 20.7.2017 domáhal na súde zaplatenia od žalovaného sumy 1.214,76 eur s príslušenstvom a to zákonným úrokom z omeškania 5% od 16.6.2017 do zaplatenia, titulom nedoplatku zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., ku ktorej viedol účet č. 44276615 a bol poskytnutý úverový rámec 600 eur s úrokom 22,80%. Žalovaný riadne nesplácal dohodnuté mesačné splátky 20 eur, z výpisu z bankovej knihy z konečným stavom ku dňu 31.5.2017, obsahujúcim súhrn debetných položiek istiny, poplatkov, sankčného úroku, štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom, vyplynul konečný zostatok na úhradu vo výške 1.214,76 eur, z ktorej sumy si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania ako zákonný úrok 5% ročne. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd po vykonanom dokazovaní právne kvalifikoval vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, dospel k záveru, že zmluva, ktorú uzavreli pôvodný žalobca a žalovaný, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Zmluva je koncipovaná iba tak podľa článku III. Podmienky úveru, že žalovanému bol schválený úverový rámec 600 eur, so štandardnou mesačnou splátkou 20 eur, so štandardnou úrokovou sadzbou v zmysle platného cenníka 1,19% ročne/22,8% ročne, RPMN je 25,9%, priemerná hodnota RPMN 25,24%. Súd je názoru, že uvedená zmluva, resp. neuvedenie vyššie menovaných náležitostí môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto súd predmetnú zmluvu považuje za zmluvu bez úrokov a poplatkov. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi výškou skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a tým, čo uhradil. Žalovaný obdržal úver 600 eur, z ktorého uhradil 295 eur, k úhrade teda zostáva 305 eur. Z tejto sumy súd žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ. V priebehu konania žalobca zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie

283,33 eur s príslušenstvom, jedná sa o poplatky a sankčný úrok. V súlade s § 144 až 145 ods. 2 CSP, súd čiastočne ohľadne uvedenej sumy konanie zastavil. Vo zvyšku uplatnený nárok žalobcu považoval za nedôvodný a tento zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku III. teda zamietajúcej časti a súvisiacemu výroku IV. o náhrade trov konania, podal odvolanie žalobca. Uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 931,43 eur, úrok z omeškania 5% ročne z uvedenej sumy od 16.6.2017 do zaplatenia a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Má za to, že uzavretá zmluva obsahuje všetky náležitosti potrebné k tomu, aby úver mohol byť považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu nerozčlenenia úverových splátok na jej jednotlivé zložky, je aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Biróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Ďalej poukázal na článok 10 ods. 2 písm. h), i), u) smernice 2008/48/ES, pričom článok 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Súdny dvor EÚ rozhodol, že voľba režimu sankcií je ponechaná na zváženie členského štátu, avšak ich tvrdosť musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú. Sankcia spočívajúca v strate nároku veriteľa na úroky a poplatky je primeraná v prípade, že zmluva o úvere neobsahuje najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvencia splátok, prípadne existencia notárskych poplatkov a požadované záruky a poistenia tak, ako to upravuje článok 10 ods. 2 smernice, teda tie náležitosti zmluvy o úvere, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor EÚ tak rozhodol, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.) je v rozpore so smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Z uvedeného má za to, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 6Csp/150/2017 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.214,76 eur, úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.214,76 eur od 16.6.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a to potom, ako určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 305 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.6.2017 do zaplatenia a v časti o zaplatenie 283,33 eur s príslušenstvom konanie zastavil, keď súd prvej inštancie považoval úver medzi stranami sporu pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere za bezúročný a bez poplatkov.

6. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o posúdení predmetného záväzkového vzťahu medzi stranami sporu vzhľadom na jeho povahu ako spotrebiteľského zmluvného vzťahu (§ 52 OZ) uzavretého podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Rovnako správny bol aj postup súdu, ktorým ex offo rešpektujúc princíp ochrany spotrebiteľa skúmal obligatórne náležitosti úverovej zmluvy vyžadovanej zákonom č. 129/2010 Z.z.. Odvolací súd však rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nepreskúmateľný, nakoľko odôvodnenie neobsahovalo zákonom vyžadované

náležitosti, resp. neobsahovalo žiadne relevantné skutočnosti, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

7. Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

9. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/1994).

10. Vady konania vymedzené v ust. § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj citovaný čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 09.12.1994), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z r. 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu SR (napr. Nález sp. zn. I.ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

13. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

14. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

15. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nemá všetky náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, keď z neho nie je zrejmé, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia, právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré nie. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd vykladal použité zákonné ustanovenia. Súd len jednou vetou skonštatoval, že „zmluva, ktorú uzavreli strany sporu neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Zmluva je koncipovaná iba tak, že podľa článku III. podmienky úveru: žalovanému bol schválený úverový rámec 600 eur so

štandardnou mesačnou splátkou 20 eur, úrokovou sadzbou v zmysle cenníka platného 1,19% p.a., RPMN je 25,9%, priemerná hodnota RPMN 25,24%. Neuvedenie vyššie menovaných náležitostí môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Preto súd považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.“ Takéto odôvodnenie je absolútne nedostačujúce. Nie je z neho zrejmé, ktorú konkrétnu náležitosť, z akého konkrétneho dôvodu považoval súd prvej inštancie za chýbajúcu. Vôbec sa dostatočne nevysporiadal so znením zmluvy, ktorá sa nachádza v spise na čísle listu 5, 6. Strohá konštatácia, že rozhodnutie neobsahuje náležitosti podľa uvedených písmen v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, bez ďalších skutočností, nie je dostatočné a takéto rozhodnutie je z dôvodu nedostatočného, resp. takmer žiadneho odôvodnenia nepreskúmateľné.

16. V danej veci navyše súd vo svojom odôvodnení uviedol, že chýba v úvere náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k), pričom však neuviedol, aká konkrétna náležitosť to je a prečo túto náležitosť považuje za chýbajúcu. Zo znenia zákona vyplýva, že pod písmenom k) je ako náležitosť zmluvy uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Odvolateľ v odvolaní namietal, že zmluva, ktorú uzavrel, túto náležitosť obsahuje v dostatočnom rozsahu, pričom nie je potrebné, aby bolo rozčlenenie splátky v zmluve uvedené. Odvolací súd k tejto odvolateľom namietanej chýbajúcej náležitosti dodáva, že odvolací súd nepovažoval záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie za správny. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý sa nastolenou otázkou opakovane zaoberal (rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018 a pod.), pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v týchto rozhodnutiach.

17. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

18. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernice vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

19. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Bíróovej konštatoval, že: čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozsudku), z čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice a čl. 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozsudku), pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto Smernica neupravuje, ak táto Smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí

vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

20. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k).

22. V úvode všeobecnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona je svojim obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva. V závere všeobecnej časti Dôvodovej správy sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

23. V Dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky - vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

24. Smernica ako špecifický prameň práva EÚ vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný Smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu Smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok Smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákon nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, v opačnom prípade by išlo o výklad contra lege. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok ESD C-212/07).

25. Rozsudok ESD C-42/15 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov SR vyskytujú pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere...musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.

129/2010 Z.z. bolo v rozpore s čl. 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii tohto ustanovenia.

26. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby toto ustanovenie sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v Dôvodovej správe, ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

27. Zákomom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1.5.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvencia splátok“. V Dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v citovanom rozsudku Súdneho dvora. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

28. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona, nie je opodstatnený a dôvodný.

29. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, keďže predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až j), r) a y) za bezúročný a bez poplatkov, je nepreskúmateľný, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutom zamietajúcom výroku zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec opätovne preskúma, bude sa zaoberať vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, vykonané dokazovanie komplexne vyhodnotí, následne vo veci opätovne rozhodne, svoje rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).